

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11

P-1827/2025-14

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu po sucu pojedincu Tini Jakupak u pravnoj stvari tužitelja Svebora Milkovića, OIB: 38927835869 iz Zagreba, Vlaška 118, zastupan po punomoćniku Ivanu Vrdoljaku, odvjetniku u Zagrebu, protiv tuženika Denisa Grebenara, OIB: 69723558810 iz Velike Gorice, Ulica Hrvatske Bratske Zajednice 28, radi ispate, odgovornosti člana uprave i proboja pravne osobnosti, nakon održane glavne rasprave, zaključene 19. svibnja 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja i tužitelja osobno, i odsustvu uredno pozvanog tuženika, s objavom 16. lipnja 2026.

p r e s u d i o j e

Nalaže se tuženiku DENISU GREBENARU iz Velike Gorice, Hrvatske bratske zajednice 28, OIB: 69723558810 da tužitelju SVEBORU MILKOVIĆU iz Zagreba, Vlaška 118, OIB: 38927835869, isplati iznos od 5.100,00 EUR-a zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koja na taj iznos teče od 1. 5. 2024. pa do isplate uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine te da mu nadoknadi parnične troškove u iznosu od 544,69 EUR po istim kamatnim stopama tekućim od dana donošenja presude 16. lipnja 2026. do isplate, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi od 13. kolovoza 2025. navodi da je tuženik je zloupotrijebio svoje svojstvo direktora (i jedinog člana) društva DREAMCATCHER TECH d.o.o., OIB: 39446195129 odnosno zloupotrijebio je vlastitu zakonsku "neodgovornost", kako bi tužitelja naveo na isplatu pozajmice od 5.000,00 EUR-a, lažno mu predočavajući da će mu biti vraćena, da bi potom po isplati tih sredstava nekoj Bianci Hocke iz Njemačke po uputi tuženika, doslovno "nestao" i trgovačko društvo, svojom izdajom i grubom povredom zakonske dužnosti iz čl. 252. ZTD-a da poslove vodi pažnjom urednog i savjesnog gospodarstvenika, otjerao u stečaj. Prema navodima tužitelja, tuženik je to društvo iskoristio da bi opisanom prevarom oštetio tužitelja. Tužitelj ističe i činjenicu da se tuženik osobno obvezao tužitelju da će on osobno podmiriti predmetni dug tužitelju. Nadalje navodi da je tuženik tijekom 2024. bio jedini član i zakonski zastupnik društva

DREAMCATCHER TECH d.o.o., OIB: 39446195129, nad kojim je rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu - Stalne službe Karlovac St-2858/24 od 14. 4. 2025. otvoren i zaključen stečajni postupak. Tuženik, je kao direktor i odgovorna osoba za zastupanje TD DREAMCATCHER TECH d.o. u ožujku i travnju 2024., s namjerom da sebi pribavi protupravnu imovinsku korist, zatražio od tužitelja kratkoročnu pozajmicu za to društvo u iznosu od 5.100,00 EUR-a uz obećanje povrata u roku od tri dana. S obzirom na brojna obećanja, a i radi povjerenja koje je imao prema tuženiku, tužitelj mu je povjerovao, nimalo ne sumnjajući da tuženik ima već stvorenu namjeru nevraćanja novca i da novac neće biti vraćen te da je njegova stvarna namjera sebi pribaviti nepripadnu imovinsku korist u iznosu od 5.100,00 EUR-a, te mu je dana 2. 4. 2024. na račun tog društva isplatio 5.100,00 EUR-a. Tom prilikom je tuženik tužitelju predočio da navedeni novci moraju biti na računu radi dokaza boniteta na određen dan radi pribave "nekog projekta-posla" odnosno isplaćeni u Njemačku "kao garancija" te da će mu pozajmica biti odmah potom vraćena odnosno u roku od tri dana. Dakle, radilo se o kratkoročnoj pozajmici koja se imala odmah vratiti, neovisno od poslovanja jer je njezina svrha, barem kako je to tuženik prezentirao tužitelju, bila dokazati da su na računu tog trgovačkog društva na taj i taj dan bila novčana sredstva odnosno isplatiti u Njemačku kao garanciju za namjeravanu pribavu (fantomskog) posla, što je očito bila laž kao dio prijave tužitelja. Unatoč proteku tog roka od tri dana, pozajmica nije vraćena, unatoč brojnim obećanjima tuženika koji je tužitelju i osobno obećavao da će dug osobno vratiti, zbog čega je tuženik bio i opominjan i od strane punomoćnice tužitelja. Tužitelj je ujedno ishodio i pravomoćno rješenje o ovrsi protiv tog društva, ali ga nije poslao na FINU znajući da to društvo sredstava nema, da je tuženik nestao i da to društvo tjera u stečaj, čime bi plaćanje naknade za FINU bilo potpuno neisplativo. Tužitelj je u međuvremenu i kazneno prijavio tuženika, ali je ona neosnovano odbačena, zbog čega je tužitelj nastavio kazneni progon podnošenjem prijedloga za provođenjem dokaznih radnji. Od dokaza predlaže i dostavlja: povijesni izvadak iz sudskog registra za društvo DREAMCATCHER d.o.o. OIB: 39446195120, Potvrda o provedenom nalogu za plaćanje te saslušanje tužitelja; Preslike WA poruka; Odvjetnička opomena; Rješenje o ovrsi OGSZB Ovr-62707/24, Prijedlog za provođenje dokaznih radnji, WA poruka kao dokaz niza obećanja tuženika da će tužitelju osobno vratiti dug. Tužitelj u tom smislu dostavlja i transakcijske promete računu društva DREAMCATCHER TECH d.o.o., pored isplate trećoj osobi, da se vide okolnosti da je tuženik (koji inače živi na relaciji Njemačka Hrvatska) raspolagao i drugim sredstvima u svoju korist jer je dana 30. 4. 2024. nekoj i nekoj SILVII BIENER koja veze nema s tim trgovačkim društvom vratio dug (ruckzahlung) u iznosu od 1.000,00 EUR-a da bi potom 2. 5. 2024. njoj opet platio 1.000,00 EUR-a na ime povrata duga, iako ona nema veze s navedenim društvom; da to društvo do zaključenja stečaja uopće nije poslovalo jer nije zaprimljen cent prihoda; da tužitelj ne bi mogao naplatiti Rješenje o ovrsi OGSZB Ovr-62707/24 zbog nedostatka sredstava, da nije poduzeo nijednu radnju radi naplate tih potraživanja društva u iznosu od najmanje 7.000,00 EUR-a. Konačno, tuženik se tužitelju osobno obvezao vratiti dug pa i s te osnove postoji njegova neosporna osobna obveza dug vratiti. Kao pravna osnova tužitelj se poziva na odredbu čl. 10. st. 3. Zakona o trgovačkim društvima (Zakon o trgovačkim društvima ("Narodne novine" br. 111/93., 34/99., 121/99., 52/00., 118/03., 107/07., 146/08., 137/09., 152/11. - službeni pročišćeni tekst, 111/12., 125/11., 68/13., 110/15., 40/19., 34/22., 114/22., 18/23., 130/23., 136/24. dalje ZTD), odredbu čl. 252. st. 1., 2. i 5. ZTD-a te temeljna načela obveznog prava

2. Tuženik nije podnio odgovor na tužbu.

3. Odredbom čl. 332.a Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23, dalje: ZPP) propisano je da ako tuženik ne podnese odgovor na tužbu u određenom roku, ako je udovoljeno uvjetima iz članka 331.b stavka 1. točaka 1. i 4. ovoga Zakona, a nije udovoljeno uvjetima iz članka 331.b stavka 1. točaka 2. i 3. ovoga Zakona, sud može donijeti presudu kojom se tužbeni zahtjev odbija. Čl. 331.b ZPP-a navodi da ako tuženik ne podnese odgovor na tužbu u određenom roku, donijet će se presuda kojom se prihvaća tužbeni zahtjev (presuda zbog ogluhe), ako bude udovoljeno ovim uvjetima: 1) ako su tuženiku tužba i poziv za davanje odgovora na tužbu uredno dostavljeni, 2) ako osnovanost tužbenog zahtjeva proizlazi iz činjenica navedenih u tužbi, 3) ako činjenice na kojima se temelji tužbeni zahtjev nisu u protivnosti s dokazima koje je sam tužitelj podnio ili s činjenicama koje su općepoznate, 4) ako ne postoje općepoznate okolnosti iz kojih proizlazi da su tuženika spriječili opravdani razlozi da podnese odgovor na tužbu.

4. Ovaj sud ocjenjuje kako je nije udovoljeno uvjetima iz čl. 331.b st. 1. t. 1. i t. 4. ZPP-a, te je odredio pripremno ročište.

5. U dokaznom postupku sud je izvršio dokaz čitanjem isprava navedene točki 1. ovog obrazloženja te je saslušao tužitelja. Druge dokaze stranke nisu predlagale.

6. Nakon ocjene svakog izvedenog dokaza zasebno i u njihovoj ukupnosti te na temelju rezultata cjelokupno provedenog postupka, u skladu s člankom 8. ZPP-a, sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan.

7. Predmet spora je isplata dužnog iznosa od 5.100,00 EUR koje je tužitelj isplatio brisanom društvu DREAMCATCHER TECH d.o.o. u kojem je tuženik bio jedini član i jedini direktor društva, a koji iznos se tuženik tužitelju osobno obvezao vratiti.

8. Uvidom u isprave sud je utvrdio da je tuženik bio jedini član društva i direktor društva DREAMCATCHER TECH d.o.o. u vrijeme pozajmice 5.100,00 EUR od strane tužitelja. Društvo DREAMCATCHER TECH d.o.o. brisano je iz sudskog registra 23. srpnja 2025. nakon provedenog/zaključenog skraćenog stečajnog postupka koji se vodio pred Trgovačkim sudom u Zagrebu-Stalna služba u Karlovcu broj St-2858/2024.

9. Iz izvoda transakcijskog računa za društvo DREAMCATCHER TECH d.o.o. sud je utvrdio da je tužitelj uplatio kratkoročnu pozajmicu u iznosu od 5.100,00 EUR na dan 2. travnja 2024.

10. Iz poruka poslanih putem mobitela sud je utvrdio da je tuženik naveo da će novac vratiti osobno, pristupio je dugu.

11. Iz iskaza tužitelja sud je utvrdio da u ožujku 2024. tuženik Denis Grebenar kao direktor i odgovorna osoba društva Dreamcatcher Tech d.o.o. molio je tužitelja da društvu pozajmi iznos od 5.100,00 eur, koje je društvu bilo potrebno za navodni projekt koji je ta firma imala. Tužitelj je društvu 2. travnja 2024. uplatio predmetni iznos za koji mu je tuženik rekao da će mu vratiti kroz 3 dana. Tuženik je tužitelju višestruko osobno obećao vratiti dug, pristupio je dugu i tužitelj je pristao na to. Rekao je samo da hitno uplati novac, što sam je tužitelj i učinio. Kako mu tuženik nije vratio novac niti nakon 3,

niti nakon 4 dana, pa niti dan danas isto potražuje u ovom postupku budući mu je tuženik osobno obećao vratiti novac.

12. Primjenom Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" br. 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22., 145/23., 155/23.), na kojeg se tužitelj poziva i to zbog toga je jer tuženik pristupio dugu, valja reći da je tuženik, kao direktor i član društva DREAMCATCHER TECH d.o.o., zatražio pozajmicu za društvo, jamčio mu ispunjenje obveza cjelokupnom imovinom, pristupio dugu svojom izjavom u poruci, društvo DREAMCATCHER TECH d.o.o. doveo u stečaj bez imovine dostatne za podmirenje vjerovnika, pa je takvim postupanjem tuženik pristupanjem dugu preuzeo plaćanje obveze društva. Kako je tuženik svojom izjavom pristupio dugu to je temeljem čl. 101. ZOO, prihvaćen je u cijelosti tužbeni zahtjev.

13. Naime, sud je ocijenio tuženikovo pristupanje dugu sukladno članku 101. ZOO, budući tužitelj tvrdi da takav ugovor postoji, a to dokazuje prepiskom među strankama, koju tuženik tijekom postupka nije osporio. U svrhu dokazivanja svoje aktivne legitimacije, tužitelj je dokazao da je tuženik sklopio s tužiteljem ugovor o pristupanju dugu te je ugovorom između vjerovnika (tužitelja) i trećega (tuženika), kojim se ovaj obvezuje vjerovniku da će ispuniti njegovu tražbinu prema dužniku, treći stupa u obvezu pored dužnika. Dakle, u konkretnom slučaju kod pristupanja dugu treća osoba preuzima obvezu samo prema dužniku da će tu obvezu po dospelosti ispuniti, neovisno o vjerovniku. Uvažavajući navedeno, u parničnom postupku će i s procesne strane biti važno da li je došlo do pristupanja dugu, jer u tom slučaju ako se utvrdi da je došlo do pristupanja dugu, takav tuženik je pasivno legitimiran u parnici i odgovara za predmetnu obvezu. Ugovorom o pristupanju dugu poboljšava se položaj vjerovnika jer on zahtjev za ispunjenje obveze, osim prema dužniku, može postaviti i prema osobi koja je pristupila dugu.

14. Osim toga, obećanjem isplate navedenog iznosa osobno od strane tuženika tužitelju sud je primijenio i načela obveznog prava kojim je propisano, među ostalim, da u zasnivanju obveznih odnosa i ostvarivanju prava i obveza iz tih odnosa sudionici su dužni pridržavati se načela savjesnosti i poštenja (čl. 4. ZOO); da je zabranjeno ostvarivanje prava iz obveznog odnosa suprotno svrsi zbog koje je ono propisom ustanovljeno ili priznato (čl. 6. ZOO), te svatko je dužan uzdržati se od postupka kojim se može drugome prouzročiti šteta (čl. 8. ZOO).

15. Slijedom navedenog odlučeno je kao u izreci presude.

16. U odnosu na ostale pravne osnove valja reći slijedeće: s obzirom na odgovornost tuženika u smislu odredbe čl. 10. st. 3. ZTD-a treba reći da je jedno od temeljnih obilježja društva kapitala je da članovi društva ne odgovaraju za obveze društva (u konkretnom slučaju društva s ograničenom odgovornošću). Njihov rizik je ograničen samo na ono što su uložili u društvo, ili što su u njega obvezani uložiti (u društvima kapitala članovi društva su odvojene osobe od društva i imaju od njega odvojenu imovinu), ako nisu preuzeli odgovornost za obveze društva nekim pravnim poslom npr. ugovorom o jamstvu, davanjem garancije, pristupanjem dugu, preuzimanjem duga (čl. 385. st. 2. ZTD-a), a koje pretpostavke u konkretnom slučaju su dokazane porukama tuženika tužitelju i njegovoj punomoćnici.

17. U odnosu na spornu činjenicu i dokazivanje, je li tuženik svojim postupanjem ili propuštanjem, ostvario pretpostavke iz čl. 10. u svezi čl. 252. i čl. 430. ZTD-a, a kako to definira i ocjenjuje tužitelj: u ovom dijelu sud najprije ističe da citirane zakonske odredbe predstavljaju različite osnove za eventualnu odgovornost članova društva ili članova uprave društva za njegove obveze.

18. Odredbom čl. 10. ZTD-a određena odgovornost članova društva za obveze društva ne predstavlja odgovornost za štetu i u tom slučaju krivnja člana društva nije relevantna (tako i VTS RH, PŽ-806/2023). Ako vjerovnik svoj zahtjev prema članu društva temelji na navedenoj odredbi, tada on zapravo od člana društva traži da ispuni neku obvezu društva koju ono ima prema tom vjerovniku, a ne da ispuni neku obvezu koja bi proizlazila iz obveznog odnosa uzrokovanja štete. Nadalje, odredbom čl. 10. st. 3. ZTD-a reguliran je institut tzv. proboja pravne osobnosti koji predstavlja zakonsku izvanugovornu odgovornost člana društva za tuđu obvezu (obvezu društva) pod pretpostavkom da postoji dospelja vjerovnikova obveza prema društvu i da član društva zloupotrebljava činjenicu da ne odgovara za obveze društva. Slučajevi takve zlouporabe nisu propisani zakonom i treba ih utvrđivati od slučaja do slučaja. Odredbom čl. 10. st. 5. ZTD propisano je da ako je nad društvom iz st. 2. toga članka otvoren stečajni postupak, zahtjeve protiv osoba iz st. 3. tog članka za vrijeme trajanja stečajnog postupka može ostvarivati samo stečajni upravitelj.

19. S druge pak strane, odredbom čl. 252. ZTD-a propisana je odgovornost članova uprave društva za štetu društvu zbog povrede svojih obveza. Kod odgovornosti članova uprave društva načelno postoji odgovornost prema samom društvu, odnosno društvo ima pravo na naknadu štete zbog postupanja članova uprave, a iznimno, prema odredbi čl. 252. st. 5. ZTD-a zahtjev za naknadu štete mogu postaviti i sami vjerovnici društva pod uvjetom da se ne mogu namiriti od samog društva. I kod primjene odredbe čl. 252. ZTD-a, dakle, postoje različite situacije. Odredbom čl. 252. st. 1. i 2. ZTD-a normirana je općenita odgovornost članova uprave za vođenje poslova društva koja ih obvezuje na postupanje s pozornošću urednog i savjesnog gospodarstvenika, a u slučaju spora upravo su članovi uprave dužni dokazati da su postupali u skladu s navedenim standardom. U slučajevima iz čl. 252. st. 5. ZTD-a i dalje se radi o odgovornosti članova uprave prema društvu, ali ta odredba daje pravo vjerovnicima potraživati naknadu štete od društva, ako svoje tražbine ne mogu namiriti od društva, a ova je odredba zapravo iznimka od ranije opisanog pravila.

20. U ovoj je situaciji, međutim, od značaja i činjenica eventualnog otvaranja stečaja nad društvom, jer ona izravno utječe na ovlaštenika takvog zahtjeva, a u slučaju da je stečaj otvoren, to je samo stečajni upravitelj za vrijeme trajanja stečaja. Za ovo ovlaštenje u slučaju otvaranja stečajnog postupka, nije od utjecaja činjenica da prema naprijed citiranoj odredbi tužbu podnose vjerovnici, jer je to i dalje potraživanje društva prema članovima uprave, slijedom čega je logično da od trenutka otvaranja stečaja takvu tražbinu može ostvarivati stečajni upravitelj u ime društva, jer bi u suprotnom, pojedini vjerovnici mogli namiriti tražbinu koja je u svojoj suštini tražbina društva, a cilj stečajnog postupka jest namiriti sve vjerovnike iz stečajne mase koju zapravo čini imovina dužnika.

21. Iz naprijed citiranih zakonskih odredbi proizlazi da pravo vjerovnika prema članu društva s ograničenom odgovornošću nad kojim je otvoren stečajni postupak ostvaruje stečajni upravitelj. Naime, zahtjevom vjerovnika za isplatom tražbine kojoj je osnova zloropotreba okolnosti člana društva da ne odgovara za obveze društva, u smislu odredbe čl. 10. st. 3. ZTD-a, vjerovnik ostvaruje svoju tražbinu prema društvu, a kako se ta tražbina može namiriti onako kako to mogu učiniti i ostali stečajni vjerovnici, znači da je jedino stečajni upravitelj ovlašten voditi takvu parnicu i ostvarivati prava vjerovnika protiv članova društva, a to čak i ako se takva tražbina/prijedlog podnosi nakon zaključenja stečajnog postupka. Naime, sukladno odredbi čl. 293. st. 4. Stečajnog zakona ("Narodne novine" broj: 71/15, 104/17, 36/22 i 27/24, dalje SZ) stečajni upravitelj može i nakon obustave i zaključenja stečajnog postupka u ime stečajnog dužnika, a za račun stečajne mase nastaviti sa unovčenjem imovine dužnika, a sa sredstvima postupiti temeljem čl. 133. st. 1. SZ-a. Ovaj stav je izražen u odluci Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-4757/2022-2 od 22. studenoga 2022., a ovaj sud ga smatra primjenjivim u konkretnom predmetu. Zaključno, pravo vjerovnika prema članu društva s ograničenom odgovornosti nad kojim je otvoren stečajni postupak ostvaruje stečajni upravitelj te vjerovnik nije ovlašten voditi postupak protiv člana društva zbog zloropotrebe okolnosti da kao član ne odgovara za obveze društva, a sve iz razloga jer je ta tražbina također dio stečajne mase iz koje se svi vjerovnici stečajnog dužnika namiruju.

22. Dakle, tužitelj nije aktivno legitimiran ostvarivati ovakvu pravnu zaštitu jer na temelju naprijed citiranih odredbi (i čl. 10. i čl. 252. u svezi 430.) to je isključivo ovlašten stečajni upravitelj budući je nad društvom proveden skraćeni stečajni postupak koji se vodio pred Trgovačkim sudom u Zagrebu-Stalna služba u Karlovcu broj St-2858/2024 te je društvo brisano prije podnošenja tužbe u ovom predmetu.

23. Stoga je prihvaćen tužbeni zahtjev temeljem ranije citirane pravne osnove iz Zakona o obveznim odnosima: ugovor o pristupanju tuđem dugu je takav ugovor kojim se netko treći (intercedent) obvezuje vjerovniku da će mu ispuniti dužnikovu obvezu, tako da stupa u obvezu vjerovniku uz dužnika. Ugovor o pristupanju dugu može se sklopiti i konkludentim ponašanjem vjerovnika kojim prihvaća izjavu treće osobe o pristupanju dugu. Pristupanjem intercedenta tuđem dugu stari dužnik se ne oslobađa obveze i njegov se položaj ne mijenja. Treći nije s dužnikom u ugovornom odnosu glede duga koji ovaj duguje vjerovniku i svojim pristupanjem dugu nije oslobodio dužnika od ispunjenje obveze. Vjerovnikov se položaj poboljšao jer su mu sad za jedno te isto potraživanje u obvezi i dosadašnji dužnik i treći (intercedent), pa može protiv obojice postaviti zahtjev za ispunjenje. Ovdje valja posebno ukazati da u slučaju pristupanja dugu, u smislu citiranog članka 101. ZOO-a, treći stupa u obvezu pored dužnika kao solidarni dužnik. Imajući u vidu izneseno u svezi primjene određenja iz članka 101. ZOO-a slijedi zaključak suda da ugovorom o pristupanju dugu tuženik je stupio u odnos pored dužnika, trgovačkog društva, izjavom danom u poruci, kao i što to proizlazi iz iskaza tužitelja.

24. Člankom 29. stavkom 1. ZOO-a propisano je da dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze duguje, pored glavnice, i zatezne kamate. Nadalje, člankom 183. ZOO-a, propisano da dužnik dolazi u zakašnjenje kada svoju obvezu ne ispuni u roku određenom za njezino ispunjenje. Dakle, zatezna kamata teče od dana nakon dana dospijeca pojedine obveze pa do isplate, u konkretnom slučaju sud je

prihvatio dan 1.5.2024. budući je novac posuđen 2.4.2024. s kratkim rokom vraćanja 3-4 dana.

25. O troškovima postupka odlučeno je kao u izreci temeljem čl. 154. ZPP-a u svezi čl. 155. ZPP-a te je stoga tužitelju obzirom na uspjeh u sporu valjalo priznati naknadu troška kojeg čine troškovi odvjetničkog zastupanja u skladu sa Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" br. 138/23., 107/25. dalje OT) sukladno zahtjevu za naknadu troška specificiranom na ročištu: trošak sastava tužbe i pristupa na jedno ročište u iznosu od po 200,00 EUR, svako, temeljem Tbr. 8. t.1. i Tbr. 9. t.1. OT, bez PDV, ukupno 400,00 EUR čemu se pridaje trošak sudske pristojbe na tužbu 48,23 EUR i na na presudu u iznosu od 96,46 EUR (zatražen iznos), sveukupno 544,69 EUR.

U Zagrebu, 16. lipnja 2026.

Sudac
Tina Jakupak

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 15 dana od dana kada se smatra da je dostava presude obavljena (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), odnosno u roku od 15 dana po primitku presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), koja se podnosi putem ovog suda u dva primjerka za sud i u jednom primjerku za svaku protivnu stranku. Presuda se u sporovima male vrijednosti može pobijati samo zbog pogrešne primjene materijalnog prava i zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. ZPP-a, osim zbog povreda iz članka 354. stavka 2. točke 3. ZPP-a. U postupku u sporovima male vrijednosti žalba protiv presude ne odgađa ovrhu, osim ako sud koji donosi presudu iznimno po službenoj dužnosti, obrazloženim rješenjem, odredi drugačije (članak 467.a ZPP-a).

DNA:

1. tužitelju po pun – sp na presudu
2. tuženiku
3. kal pravomoćnosti – 30 dana

Broj zapisa: **9-30889-7aa52**

Kontrolni broj: **07f27-fe94c-a4ca6**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=TINA JAKUPAK, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.